

Čís. 16533.

Podľa § 5 zák. č. 4/1931 Sb. z. a n. možno povoliť zaistenie výživného len pre dávky splatné v jednom roku o d p o d a n i a ž i a d o s t i, nie pre dávky pozdejšie.*)

(Rozh. z 9. novembra 1937, R III 683/37.)

Z d ô v o d o v:

Žalobkyňa domáhala sa v rozlukovom spore, aby žalovaný manžel zaviazaný bol platiť jej odo dňa pravoplatnosti rozlukového rozsudku mesačne 500 Kč ako konečné výživné. Práva požadovať dočasné výživné podľa § 102 manž. zák. sa žalobkyňa výslovne vzdala. — Za priebehu sporu pred súdom prvej stolice žiadala žalobkyňa, aby podľa § 5 zák. č. 4/1931 Sb. z. a n. povolená bola v jej prospech zaisťovacia exekúcia pre 6.000 Kč, totiž pre dávky požadovaného konečného výživného splatné v jednom roku odo dňa pravoplatnosti rozsudku, ktorý má byť v rozlukovom spore v budúcnosti vyneseny.

Súd prvej stolice exekúciu podľa žiadosti povolil. Rekurzný súd usnesenie súdu prvej stolice zmenil a žiadosť zamietol. Dôvody: Podľa § 5 zák. č. 4/1931 Sb. z. a n. môže navrhnúť zaisťovacia exekúcia pre výživné splatné v jednom roku ten, kto sa domáha, aby súd stanovil v jeho prospech nárok na výživné. Z tohoto znenia zákona plynie, že podmienkou povolenia zaisťovacej exekúcie je síce púhe podanie žaloby alebo návrhu, avšak takého obsahu, že priznanie výživného je deklaratornej povahy, t. j. závislé jedine od pravdivosti skutkových tvrdení o okolnostiach spadajúcich do minulosti, o ktoré sa žaloba alebo návrh opiera. Tento predpoklad nie je v súdnom prípade splnený. Žalobkyňa totiž sa zriekla v rozlukovom spore nároku na dočasné výživné a požaduje výlučne len prisúdenie konečného výživného, pre ktoré bola práve napadnutým usnesením povolená zaisťovacia exekúcia podľa § 5 cit. zák. Tento nárok je však podmienený tým, že bude v prospech žalobkyne v rozlukovom spore vyneseny rozsudok, ktorý bude mať konstitutívny účinok, a závisí tedy oprávnenosť tohoto nároku od budúcej okolnosti, o ktorej je teraz ešte neisté, či objektívne vôbec nastane. Preto bola pre tento nárok zaisťovacia exekúcia podľa § 5 cit. zák. povolená neprávom.

N a j v y š š í s ú d rekurz žalobkyne zamietol.

D ô v o d y.

Žalobkyňa žiada podľa § 5 zák. č. 4/1931 Sb. z. a n. zaistenie konečného výživného na dobu jedného roku počínajúc dňom, ktorým rozsudok v jej spore o rozluku nadobudne právnej moci.

Z porovnania predpisov §§ 5 a 6 zák. č. 4/1931 Sb. z. a n. plynie, že podľa § 5, ktorý treba pre jeho vyminečnú váhu vykladať spôsobom obmedzujúcim, možno povoliť zaistenie výživného len pre dávky

*) Porov.: Úr. sb. č. 1843, 1974, 2277, 2789.

splatné v jednom roku od podania žiadosti o zaistenie, nie však pre dávky na dobu pozdejšiu.

V dôsledku toho bolo usnesenie rekurzného súdu — hoci z iných dôvodov — potvrdené.

Čís. 16534.

Hoci bol advokátsky kandidát v sozname advokátskych kandidátov zapísaný a neskôr z neho jedine pre nedostatok čl. štátneho občianstva vymazaný, pri vybavovaní jeho novej žiadosti o zápis do soznamu kandidátov advokátstva po nadobudnutí štátneho občianstva treba skúmať, či v deň podania tejto žiadosti vyhovuje všetkým podmienkam stanoveným v § 6, odst. 1, zák. č. 40/1922 Sb. z. a n.

(Rozh. z 18. novembra 1937, R IV 454/37.)

N. N. bol zapísaný do soznamu advokátskych kandidátov už pred 28. októbrom 1918 a u advokátskej komory v K. (na Slovensku) dňa 8. októbra 1919; usnesením advokátskej komory zo dňa 20. augusta 1921 bol zo soznamu advokátskych kandidátov vymazaný, lebo nemohol preukázať, že je čs. štátnym občanom. N. N. predložil dňa 11. augusta 1937 advokátskej komore listinu o tom, že je čs. štátnym občanom, a žiadal o znova zapísanie do soznamu advokátskych kandidátov. Advokátska komora v T. vyzvala žiadateľa, aby svoju žiadosť doplnil medzi iným vysvedčeniami o vykonaných troch štátnych skúškach. Na toto vyzvanie žiadateľ predložil index právnickej fakulty v K. (teraz v Rumunsku), podľa ktorého vykonal dve základné skúšky a dostal absolutorium a svedectvo právnickej fakulty v K. o tom, že dňa 18. marca 1907 vykonal prvé rigorózum.

Advokátska komora v T. žiadosť o zapísanie do soznamu advokátskych kandidátov zamietla. Dôvody: V § 6 zák. č. 40/1922 Sb. z. a n. sú stanovené podmienky, pri splnení ktorých je možné zapísanie kandidáta advokácie do soznamu. Advokátska komora zistila, že žiadateľom predložené svedectvo o vykonaní prvého rigoróza nie je dostatočné, aby na základe toho mohol byť do soznamu kandidátov advokácie zapísaný. Tiež ostatné doklady nepostačujú. Pri posúdení otázky zapísania advokátska komora mohla len to uvážiť, či žiadateľ teraz platným zákonným predpisom vyhovuje, a keďže im nevyhovel, nemohla mať zreteľ na to, že v minulosti, niekedy pred prevratom ešte za bývalého Uhorska bol do soznamu advokátskych osnovníkov zapísaný. — V odvolaní uplatňoval žiadateľ medzi iným aj to, že nešlo o žiadosť o zapísanie do soznamu advokátskych kandidátov, ale o zpäťvedenie do neho, lebo žiadateľ bol pred vymazaním zo soznamu vyzvaný len na to, aby dokázal, že je čs. štátnym občanom. Jeho oprávnenosť a schopnosť byť advokátskym kandidátom nebola namietaná. Udelením čs. štátneho občianstva odpadla táto jediná vada a v dôsledku toho má nastať restitutio in integrum.

Na j v y š š í s ú d odvolanie zamietol.